

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-139/11

Joan Cuadrench Moré
κατά
Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(αίτηση του Audiencia Provincial de Barcelona για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Αεροπορικές μεταφορές — Αποζημίωση των επιβατών και παροχή βοήθειας προς αυτούς — Άρνηση επιβιβάσεως, ματαίωση ή σημαντική καθυστέρηση πτήσεως — Προθεσμία ασκήσεως αγωγής»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2012

Μεταφορές — Αεροπορικές μεταφορές — Κανονισμός 261/2004 — Κοινοί κανόνες αποζημίωσης των επιβατών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβιβάσεως και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως — Δικαίωμα αποζημίωσης των επιβατών των πτήσεων αυτών — Προθεσμία ασκήσεως αγωγής — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου επί θεμάτων παραγραφής των αξιώσεων

(Κανονισμός 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, άρθρα 5 και 7· κανονισμός 2027/97 του Συμβουλίου· Σύμβαση του Μόντρεαλ του 1999, άρθρο 35)

Ο κανονισμός 261/2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση αρνήσεως επιβιβάσεως και ματαιώσεως ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσεως, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να ασκούνται οι αγωγές με αντικείμενο την προβλεπόμενη στα άρθρα 5 και 7 του ανωτέρω κανονισμού αξίωση περί καταβολής αποζημίωσης καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες κάθε κράτους μέλους επί θεμάτων παραγραφής των αξιώσεων.

Συγκεκριμένα, καθόσον ο κανονισμός 261/2004 δεν εμπεριέχει καμία διάταξη συναφώς και ελλείπει κανονιστικής ρυθμίσεως της Ένωσης επί του θέματος, εναπόκειται στην έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ρυθμίζει τις δικονομικές προϋποθέσεις σχετικά με τα μέσα ένδικης προστασίας προς διασφάλιση των δικαιωμάτων τα οποία αντλούν οι πολίτες από το δίκαιο της Ένωσης, εφόσον οι συναφείς δικονομικές προϋποθέσεις δεν παραβιάζουν τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας.

Τη διαπίστωση αυτή δεν αναιρεί το γεγονός ότι το άρθρο 29 της Συμβάσεως περί ενοποιήσεως διατάξεων σχετικών προς τας διεθνείς αερομεταφοράς, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 12 Οκτωβρίου 1929, και το άρθρο 35 της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνήφθη στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999, προβλέπουν διετή προθεσμία για την άσκηση αγωγής αποζημίωσης, βάσει των αναγνωριζομένων από τις συμβάσεις αυτές δικαιωμάτων. Συγκεκριμένα, το προβλεπόμενο στα άρθρα 5 και 7 του κανονισμού 261/2004 μέτρο της αποζημίωσης εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω συμβάσεων. Ως εκ

τούτου, ο καθοριζόμενος σε αυτές κανόνες περί παραγραφής δεν μπορεί να εκληφθεί ως εφαρμοζόμενος επί των αξιώσεων οι οποίες ασκούνται ειδικότερα δυνάμει των άρθρων 5 και 7 του εν λόγω κανονισμού.

Εξάλλου, ο κανονισμός 2027/97, για την ευθύνη του αερομεταφορέα σε περίπτωση ατυχήματος, είχε αποκλειστικό σκοπό την αντικατάσταση των προβλεπομένων με τη Σύμβαση της Βαρσοβίας διατάξεων από ορισμένες διατάξεις περισσότερο προστατευτικές των επιβατών, θυμάτων αεροπορικών ατυχημάτων, χωρίς, πάντως, να αποκλείεται η εφαρμογή των υπολοίπων διατάξεων, μεταξύ των οποίων καταλέγονται, ειδικότερα, οι προϋποθέσεις ασκήσεως της προβλεπόμενης στο άρθρο 29 της συμβάσεως αυτής αγωγής αποζημιώσεως. Αντιθέτως, ο κανονισμός 261/2004 θεσπίζει σύστημα τυποποιημένης και άμεσης αποκαταστάσεως των ζημιών οι οποίες οφείλονται στην ταλαιπωρία από τις σημειωθείσες κατά την αεροπορική μεταφορά των επιβατών καθυστερήσεις και ματαιώσεις πτήσεων, σύστημα εντασσόμενο σε προγενέστερο της Συμβάσεως του Μόντρεαλ στάδιο, οπότε και είναι αυτοτελές έναντι του αποτελούντος προϊόν της συμβάσεως αυτής συστήματος.

(βλ. σκέψεις 24 έως 29, 32, 33 και διατακτ.)